

— Защото думата бѣше такава, че който се откаже отъ дѣлото, или се подозрѣ, ще се убие отъ другаритѣ. За това азъ бѣхъ длъженъ да стоя тамъ, до като се даде край на дѣлото.

— Вчера вие казахте, че имате познати хора въ Пловдивъ и за това не сте смѣяли да излизате вѣнъ, за да не ви познаятъ, а днесъ казвате, че не сте познавали никого, за да го питате, кога минава Негово Царско Височество.

— Не познавамъ никого, но бѣше ме страхъ, да не би случайно нѣкой да се намѣри и да ме познае, да ме извика на име и да ме хвапатъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Поповъ! Какъ се намѣрихте съ г-нъ Миларовъ въ София; дали случайно или прѣдварително той ви бѣше писалъ?

Подсѣд. К. Поповъ: Още когато бѣхъ въ Цариградъ, той ми бѣше писалъ и понеже азъ никога не бѣхъ дохождалъ въ София, за това отидохъ въ хотелъ Вазовъ, гдѣто живѣеше и г-нъ Миларовъ.

— Не излизахте ли вѣнъ да се расхождате?

— Излизахъ само, да ямъ, въ една малка гостилница.

— Можете ли да си припомните, коя е била тази гостилница: кждѣ се намира и какъ се казва?

— Не мож да си припомня.

— Не сте ли измѣнявали нѣкога физиономията си и дали не е било прѣдварително говорено за това въ Одесса?

— Никога не съмъ измѣнявалъ физиономията си, нито пакъ е ставало дума въ Одесса за това.

— Вие бѣхте казали, че револвера си сте го оставили въ Едрене. Възъ револверъ ли додохте тукъ?

— Азъ бѣхъ забравилъ револвера си въ Едрене на лѣглото си въ гостилницата.

— Значи тукъ вий не сте имали револверъ. Ами какъ тѣй? Вий слѣдите г-нъ Миларова, дохождате тукъ да му кажете, че ще земете участие въ комплота, живѣете съ него въ една стая и той не ви ли е попиталъ: гдѣ ви е револвертъ?

— Не ме е попиталъ.

— Значи той не е слѣдялъ за васъ.

— Ами когато отидохте на станцията въ Пловдивъ, бѣхте ли говорили прѣдварително съ г-на Миларова: гдѣ ще стане покушението: да ли на платформа, да ли въ салона или гдѣ?